

Димитър Буров е сред най-опитните рефери в професионалния футбол

Историческо първо интервю в своята съдийска кариера даде футболният рефер Димитър Буров. Столичанинът любезно отговори на въпросите на Velsport24.com. Предстои да видим дали не се задава началото на поредицата „Срещи с Буров“...

Г-н Буров, богатата Ви съдийска кариера отново преминава през Велинград. Ръководихте изключително авторитетно [дербито между Чепинец и Чико-Бунара \(Бяга\), завършило при резултат 4:3](#)

Мнозина определиха представянето Ви на терена като „образцова лекция по футболно съдийство“...

- За мен винаги е било въпрос на чест, достойнство и огромна мотивация да ръководя мачове във Велинград. Тук винаги съм се чувствал комфортно. Публиката и обществеността са невероятни. Във Велинград съм изкарал 3-4 изключително драматични срещи в Югозападната „В“ група и когато се сетя за тях винаги пред мен изплуват невероятни спомени. Във Велинград имам и други успехи. През 1994 г. съм ставал републикански шампион с клуба ми тогава Плувен клуб „Люлин“ – София, както отборно, така и индивидуално в дисциплината 100 м гръб. Плувното първенство през месец юли 1994 г. съвпадна с незабравимото американско лято за нас. В една от базите тук гледахме в 2:00 часа след полунощ осминафинала между България и Мексико. На сутринта ни беше тежко за трениране, но по време на тренировката си повтарях: „Този фантастичен, този невероятен Боби Михайлов постави за пореден път мексиканците на колене“ (усмихва се)... С Велинград ме свързват само положителни емоции и спомени. Въобще тук имам доста приятели. С риск да се повтори ще кажа, че винаги е било за мен удоволствие и чест да ръководя мачове във Велинград. Съжалявам, че отбора не е там, където заслужава да бъде – минимум Югозападната „В“ група. Надявам се това в най-скоро време да се случи, а защо не отбора да стигне и малко по-нагоре.

Направихте нещо уникално преди срещата. Най-вероятно сте първия рефер от

професионалния футбол, който подарява един от съдийските си екипи на обществеността във Велинград... Какво Ви мотивира да направите тази стъпка, която си остава без аналог до момента?

- Да, подарих един от съдийските ми екипи, с който съм ръководил мачове тук във Велинград. Той е доста стар, но за сметка на това автентичен. Направих тази стъпка, защото съм към края на своята скромна кариера. Мисля че Велинград е един от пристаните, където мога да оставя нещо ценно от моята екипировка. Изключително много уважавам града, хората и футболната общественост тук. Винаги съм срещал разбиране и съм ръководил мачовете с огромно желание на градския стадион във Велинград. За мое учудване и голяма радост, когато съм имал мачове тук, след края на срещата публиката е била толкова толерантна към мен, че ме е изпращала с бурни аплодисменти – това рядко се вижда не само по нашите стадиони, но и по света.

През 1994 г. Димитър Буров (в средата) става републикански шампион по плуване във Велинград

Разкажете ни по-подробно кога и защо избрахте да тръгнете по пътя на съдийството...

- Това е добър въпрос от Ваша страна! Отговорът му е доста обемист, но понеже имаме време с удоволствие бих разказал за моя старт в съдийството. След като бях състезател в юношеския тим на Левски (София) и влезнах да уча в НСА, моят баща, който е бивш треньор в столичните клубове Левски и Локомотив ме насочи към съдийството. Това не стана без помощта на Георги Игнатов. Първият мач, в който участвах беше точно с г-н Игнатов през 2001 г. Оттогава се запалих по съдийството и това продължава до ден днешен. В съдийството са ми помогнали доста хора и бих искал да ги отбележа заедно с по-горе споменатия Георги Игнатов. Благодарен съм също много на Евгени Геров, Димитър Димитров – Каубоя, Антон Генов, покойния Георги Цветанов, Валери Петровски, братята Любен Ангелов и Любе Спасов, Христо Ристосков, Костадин Костадинов, Димо Момиров, Павел Павлов, Атанас Узунов, Ники Йорданов, Богомил Маринов - Мечката... Извинявам се, ако пропускам някой друг. Това са все хора, от които съм се учил на съдийство и винаги ще им бъда признателен за

оказаната помощ, когато съм бил на терена и извън него. Тук е мястото да благодаря за подкрепата и от страна на председателя на Зоналния съвет на БФС - София, г-н Валентин Чакъров. Неговата роля и екипът му допринасят изключително много за нормалното протичане на първенството в Югозападната Трета лига, както в организационно, така и от съдийско естество. Администрирането на този шампионат е истинско предизвикателство за БФС, защото тук играят отбори с огромни традиции в професионалния футбол в миналото, представящи областни градове и общински центрове. Няма да прозвучи пресилено, ако кажем дори, че това е най-силното и оспорвано първенство у нас на всички нива във футбола ни - като направим сравнение, започвайки от Първа лига и стигайки до най-ниската пета дивизия.

Кой според Вас е най-добрият български съдия?

- Според мен от по-старото поколение най-добрият съдия е Любе Спасов, а от моето поколение бих посочил Момчил Врайков.

Вие сте сред реферите, ръководещи срещи не от вчера в професионалния футбол. Какво е мнението Ви за нивото на българското съдийство в момента?

- Аз съм съдия с малък опит в професионалния футбол. Имам около 50 ръководени срещи в „Б“ група. Моето скромно мнение, с което не искам да ангажирам абсолютно никой, е, че качеството на съдийството не кореспондира с нивото на футбола. Това, когато се случва в даден спорт, независимо дали това е футбол, баскетбол, борба, бокс, е проблем за самия спорт. Искам дебело да подчертая, че президента на БФС и хората около него, правят всичко необходимо съдиите да имат комфорт, да се подготвят в една европейска база, да имат всякакви видове ментори, програми, финансиране. Наскоро стана ясно, че предстои и повишение на таксите. Съдиите реално няма за какво да се оплачат и реално трябва да дават само един добър продукт, който според мен за момента не е такъв. По мое мнение от „А“ група бих отличил трима-четирима съдии. Единият е Николай Йорданов, който е доайен. Бих го нарекъл „последният мохикан“ от онова поколение, от което аз съм се учил. Другият много качествен за мен съдия е Никола Попов и коректен човек. Реферът, който може да изсвири всеки един тежък мач е Станислав Тодоров. Четвъртият е Драго Драганов от по-младото поколение. В последните 1-2 години той определено показва сериозно израстване и грацията в неговото ръководене на мачовете. В международен план бих отличил и съдийството на Християна Гутева, която е изключително уважавана в Европа и според мен е въпрос на време да ръководи мачове в Първа лига, с което ще стане първата жена с подобно постижение на най-високо футболно ниво. От асистент-съдиите бих отличил имената на

Георги Тодоров, Мартин Венев, Диян Вълков, Дениз Соколов и Владимир Велев. Другите съдии според мен трябва да имат малко повече смелост, характер и качества, за да могат да достигнат тези, които посочих.

Г-н Буров, станяхте малко неспокоен и тревожен като стана дума за съдийството. Имате ли още нещо да кажете по темата или нещо Ви притеснява?

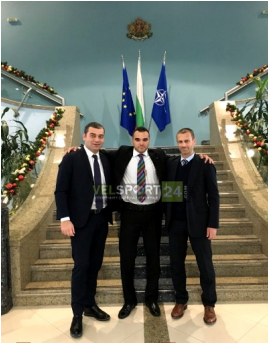
- Не! В българския футбол никой и нищо не може да ме притесни! Извън футбола само жена ми може да ме притесни (сmee се), а най-голямо значение за мен има това, което синът ми би казал за мен след време.

Александър Чеферин с Димитър Буров при първото си посещение в България

В колекцията Ви от снимки забелязах, че присъства и президента на УЕФА Александър Чеферин. Какви са контактите и впечатленията Ви от него?

- Имал съм честта да съпровождам два пъти президента на УЕФА Александър Чеферин при неговите посещения в България. Едното беше при откриването на базата на БФС в столичния квартал Бояна на 17 ноември 2016 г. Другото посещение беше работна среща у нас. И в двата случая г-н Чеферин демонстрира огромно уважение към България. От разговорите ми с него установих, че знаеше почти всичко за футбола ни – успехите ни в САЩ 94, големите ни имена от последните 2-3 десетилетия и по-рано. Президентът на УЕФА демонстрира изключително уважение към Министър-председателя на Република България и към президента на БФС. От контактите ми с г-н Чеферин, смея да твърдя, че той е един голям приятел на България и българския футбол. За неговата ерудиция, стил и интелект едва ли е нужно да споменавам – те си личат отдалеч. Той безспорно е един харизматичен човек.

Димитър Буров сред едни от най-влиятелните фигури в УЕФА

Къде се вижда Димитър Буров в съдийството?

- Хубав въпрос! Аз ще бъда кратък и ясен: виждам се до 45 години на терена...

А след това какви амбиции имате?

- Времето ще покаже!

Интервюто взе: Филип УСТАБАШИЕВ

Още по темата:

[Наш рефер влезе в историята с уникален жест към феновете](#)

[7 гола, 3 дузпи и съдийска лекция на дербито във Велинград](#)

[Елитен столичен рефер взе дербито между Чепинец и Чико-Бунара](#)

